

Excursieverslagen

Excursie Dollard en Polder Breebaart, zondag 27 april 2003.

Zaterdag met het IVN naar de polder Matsloot. Veel mooie vogels gezien. Leuk gezelschap. Zondag met Henk van den Brink naar de Dollard en Polder Breebaart.

Toen ik vrienden vertelde dat ik tijd ging nemen om vogeltjes te kijken (een vogelaar ben ik nog lang niet) was de opmerking: leuk!, veel wandelen en frisse lucht. Ik vertelde dat wij rondkijken en in twee uren ongeveer twee km lopen. Ik werd voor gek verklaard. Begrijp ik wel een beetje, omdat zij niet weten wat het is en daarom niet wat zij missen. Het zijn niet alleen de vogels. Ook het gezelschap is van een andersoortige samenstelling dan bij een excursie naar een museum, bijvoorbeeld. Je vliegt eigenlijk net als de vogeltjes met elkaar gezellig door de omgeving.

Dit stukje is voor de *Grauwe Gors*, dus laat ik mij tot zondag beperken. Verzamelen op het Overwinningsplein. Dat geeft al te denken. Moeten wij als het grauw weer is onszelf niet overwinnen om toch maar te gaan? Na eenmaal de stap genomen te hebben weet je waar je het voor doet. Dus gaan, weer of geen weer. Vertrekken om 8.15 uur. Nog even een kans geven en wachten op diegene voor wie het bed te warm was. Weldra vertrokken wij. Drie auto's met gemotiveerde vogelaars plus een leerling-vogelkijker.

Onderweg, wat vloog daar nu weer in de lucht? Voor ons soort mensen vliegt er altijd wel wat. Toch ging de auto tegen de bermrand. Wat daar vloog kon wel eens een *Grauwe Kiekendief* zijn. Iedereen uit de auto. Niks van dat alles. *Kiekendief*, blauw, vrouw. Daar kon je het dan mee doen. Snel weer op weg naar de Reidehoeve. Opgewacht werden wij door de alleraardigste persoon van G.L. Hij vertelde ons niet de beste vogelkenner te zijn want die

was aan het werk. Dat gaat dus ook gewoon door. Het leuke van deze gids was de toegevoegde waarde over landschap, gebouwen en historie van de omgeving.

Met z'n allen op weg naar de binnendijkse plassen. Wie kent die niet. Opsommen van de soorten die wij hebben gezien is te veel. Maar, och wat is die *Rosse Grutto* toch wonschoon. Vooral met een beetje zon op het verenkleed. Ook dat werd ons af en toe gegund door de hogere machten. Iedereen keek zo zijn richting uit en liet zich leiden als er weer iets nog mooiers was te zien. Plotseling... mensen kijken... een *Zwartkopmeeuw*! Waar, waar zit die dan? We kennen het wel. Een beetje onduidelijk word je in de richting geholpen of er wordt een telescoop opgezet. Ik gelukkig, nog nooit gezien. Maar ook onze gids niet. Voor hem was het ook de eerste keer en zo kon er weer een exemplaar aan zijn lijstje worden toegevoegd.

Op de terugweg naar de Reidehoeve gingen wij gelukkig buitendijks. Van al dat moois krijg je tranen in je ogen maar de wind helpt nog een handje en belemmert dan het kijken. Wat wij buitendijks op de kwelders hebben gezien moet iedereen weten dus het oplepelen van soorten heeft geen zin. Het plan was naar huis te gaan. U weet wel beter. Moesten wij nog niet even naar het *Ambonezenbosje*?

Rondvraag en ja hoor, de weg erheen lag eigenlijk al in de bestemming. Hebt u ooit meegemaakt dat een excursie na afloop ook echt afgelopen is? Aangekomen, telescoop mee en de dijk op. Ik ben geen Groninger. Zeg tegen mijzelf het ook nooit te worden. Had u gedacht! Als je hier komt weet je pas wat Groningen inhoudt. Ik zat daar op het bankje met naast mij een echte vogelaar. Zit je daar en mompelt: wat moet het hier heerlijk zitten

zijn met een kan koffie. 'Ja, ja, vooral een kan koffie.' was het antwoord. Ik vergat de goede volgorde: een verrekijker, als het even kan een telescoop en dan komt die koffie pas aan de beurt. Een minpuntje mijnerzijds en weer viel ik door de mand.

Wat hebben wij gezien en genoten. Een wonderschone uitzicht. Vol Brandganzen. Daar sta je met volle teugen van te genieten, u kent het wel. Toen klonk het plotseling: mensen kij-

ken... vele Gele Kwikstaarten met daartussen de Noordse Kwikstaart. Wat een heerlijke dag en voor mij een prachtige afsluiting. Dat geel en zwart in de volle zon en zo beweeglijk. Ja, vogels kijken of een vogelaar zijn, dat is verkwikkend. Met dank voor de heel fijne dag die ik temidden van dit gezelschap heb mogen beleven.

Peter Driessen

De Wieden - zondag 25 mei

Uiteindelijk acht mensen verzamelden zich op deze zondag in de stromende regen bij het ochtendkrieken op het Overwinningsplein. Alleen de belofte van Erwin Krol c.s. dat er die dag overwegend droog weer werd verwacht, hield nachtmerries van een fluisterboottocht met water boven en onder kleumende passagiers op afstand. Met het opwekkende idee dat de regen die nu viel later niet meer naar beneden kon komen togen we met drie auto's naar Steenwijk.

Aangekomen bij de Zuidveense Landen en Kraggen vlak onder Steenwijk was het inmiddels nagenoeg droog geworden en begon de lucht zowaar langzaam op te klaren. Meteen bij het uitstappen werden we verwelkomd door een roepende Koekoek. De hele dag door hebben we deze vogels onafgebroken horen roepen, waar we ook waren.

Verschillende keren lieten ze zich ook zien. In de buurt van de uitkijktoren zagen we er een-tje die fel werd achternagezeten door een of ander rietzangertje.

De Zuidveense Landen en Kraggen hebben we eerst vanaf de noordzijde verkend, lopend over een dam tussen een brede sloot en het gebied, en later vanaf de uitkijktoren bij de Auken in het zuiden. Een in het nog schemerige ochtendlicht donker lijkende stern wekte de hoop op Zwarte Stern maar bleek toch Visdief te zijn: te lange staart. In de kleine broedkolonie Purperreigers hier zat nu ook een paartje Grote Zilverreiger. Beide soorten lieten zich goed zien. In die brede sloot aan de

noordzijde waren meteen al ganzen met dons-jongen te zien: Grauwe en Canadese Ganzen. Later zagen we in dezelfde sloot nog twee grijswit/bruinzwart gekleurde ganzenjongen die een verweesde indruk maakten. Ze bleken uitstekend te kunnen duiken. Vlak voor onze ogen verdween er een onder water - snoek suggereerde de een, rat suggereerde de ander - maar voordat we goed en wel aan een grafrede waren begonnen dook het beestje een tiental meters verder weer vrolijk op. Jonge Canadese of Grauwe waren het zeker niet, eliminatie liet toen alleen Nijlgans over. Thuisgekomen kon ik dat na een blik op een afbeelding confirmeren.

Ook op de waterpartijen in het gebied zaten deze drie ganzensoorten, Knobbelzwanen en enkele soorten eenden. Vooral de vele Krakeenden vielen op. Een Roerdomp en een Waterral lieten zich hier ook even horen. Op een gegeven moment zagen we dat twee Canadese Ganzen door een zwemmend reebruin beest werden opgejaagd. Wat was dat? Reebruin bleek inderdaad goed getroffen, het was een reebok die de plas overstak.

Bij afwezigheid van bozo's op vogelzanggebied moesten we de zangvogels, die zich rondom voluit lieten horen, op eigen kracht te lijf. Dat noopte ons tot goed luisteren, waar mogelijk kijken, vergelijken en vervolgens in onderling overleg conclusies trekken. Kost meer tijd maar is uiteindelijk veel leerzamer dan van een expert te horen: daar zit een Snor, daar in dat bosje zingt een Tuinfluit, enzovoort. Luisteren naar Kleine Karekiet, Rietzanger en Bosrietzanger en hun zang onderling vergelijken bleek zeer leerzaam, een discussie over

Zwartkop, Grasmus, Tuinfluiter eveneens. Snor en Sprinkhaanzanger lieten zich ook horen. Aan de zuidzijde langs het pad naar de uitkijktoren zat overigens nog een Bosrietzanger, die een niet onverdienstelijke imitatie van Snor in zijn repertoire had opgenomen.

Het tweede programmaonderdeel was een boottocht per fluisterboot door de kanaaltjes en sloten door het gebied ten noordoosten van Giethoorn. Na een kop koffie gedronken in het café-restaurant van de botenverhuurder kozen we met twee boten het ruime sop. Veel nieuws leverde de boottocht ons niet op. Wel veel lol. Opmerkelijk was dat in dit gebied de Wulp de meest voorkomende steltloper leek te zijn. Overal rondom luidop te horen en te zien. Toen we het Molengat opvoeren vloog er een Wespandief over. Ook leuk. Toen we Giethoorn bij Noordeinde weer binnenvoeren ontdekte ik nog hop in het riet; geen erg voor de hand liggende plaats voor deze soort (proost!). Na de boottocht haakte een drietal vogelaars af. De rest ging onverdroten verder.

De Zwarte Sterntjes waar we bij Giethoorn op gehoopt hadden lieten het tijdens de boottocht echter afweten. Daarvoor moesten we nog even naar St.Jansklooster rijden, waar ze een broedkolonietje hebben in de buurt van het informatiecentrum van

Natuurmonumenten aan de Beulaker Wijde. Prachtige vogels.

Tot slot wilden we nog graag bij de Kiersche Wijde ten zuiden van Wanneperveen de Boomvalken zien. We hebben hier een flinke wandeling rond de eendenkooi en de rondliggende plassen gemaakt maar helaas, ze lieten zich niet zien. Wel zagen we verscheidene Ooievaars. De nabijheid van De Wijk met z'n ooievaarstation liet zich hier duidelijk blijken. Toen we moe en voldaan weer bij de auto's terugkwamen kregen we als afscheidscadeautje toch nog de Boomvalken gepresenteerd. Vanaf de parkeerplaats waren die uitstekend te zien boven de bosjes in de richting van de Belterwijde. Ze waren op jacht naar dikke libellen. Met de scope was goed te zien hoe ze die uit de lucht vingen en al vliegend oppeuzelden.

Na meer dan twaalf uur in touw te zijn geweest hielden we het hiermee tegen vijven wel voor gezien en aanvaardden we de terugreis. De lijst was inmiddels uitgegroeid tot 73 soorten. Niet slecht voor een gebied met vrij weinig variatie in biotoop. De thuisblijvers hebben weer eens ongelijk gehad.

Wouter Peters